

Izaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Redništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Štefan Godina. Lastnik konsorcijskega podjetja „Edinost“ — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruge s svojimi poslovnimi v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev.

zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglaš se računajo na milimetre v širokosti ene kolone.

Cene: Oglaš trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln.

Osmrtice, zahvale, poslanice, oglaš denarnih zavodov mm po 20 vln.

Oglaš v tekstu lista do pet vrst K 20.—

vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglaš po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglaš sprejema inšertni oddelček „Edinosti“. Naročnik naj reklamacije pošilja upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšertni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštneizdatni račun št. 841.652.

Pregled najnovejših dogodkov.

Italijanska fronta. — Živahnije topovsko delovanje Italijanov na tirolski južni fronti. Posamični topovski boji na soški fronti.

Balkansko bojišče. — Nobenih posebnih dogodkov. Kralj Peter v Italiji.

Rusko bojišče. — Položaj v splošnem neizpremenjen.

Zapadno bojišče. — Nikakih važnejših dogodkov.

Turška bojišča. — Protiangliško gibanje Senusijev v Egiptu. Senusiji zasedli Solun in Matruh v Egiptu. V Dardanelah topovski boji in boji z bombami in torpedi.

Razno. — Demisija perzijskega kabineta. Grška nota Italiji glede namena italijanske akcije pri Valoni.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 27. (Kor.) Uradno se objavlja: 27. decembra 1915, opoldne.

Delovanje italijanske artiljerije proti tirolski južni fronti je bilo večeraj zopet živahnije. Pri spopadu, ki se je vršil na vznožjih višinah ob dolini Adle, južno Rovereta, je izgubil sovražnik 200 mož mrtvih in ranjenih. Na soški fronti posamični topovski boji.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 26. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega štaba se javlja: Poročilo Cadorne, 25. decembra 1915.

Na fronti v Trentinu in na Koroškem živahno topovsko delovanje. Sovražnik artiljerija je zopet obstreljeval naselbine in napravila tamkaj nekaj škode. Na vas Loppio v dolini Cameras je spustil avstrijski sovražnik težke topove, ki so ga uničili. Naša artiljerija se je bojevala s sovražno in je na več točkah razpršila sovražne korakajoče čete in živinske kolone. Ob soški fronti nobenega imenovanja vrednega dogodka.

Na soški fronti.

S soške fronte pišejo: Je pač res nekoliko težko za človeka, ki še ni bil nikdar na bojišču ob Soči, da bi si mogel predstavljati vso to »storbo« tako, kakor je v resnici. Ljudje si pač mislijo: tam na oni strani so Lahi, ki so se lepo zakopali v zemljo, na tej strani pa tičimo mi, tudi tako lepo zakopani. Potem se kar naenkrat tam na oni strani pomoli glavo iz luknje in — bum — pa ustrelj semkaj, nakar pa zopet mi pomaljšamo glavo iz svojih luknjic in — bum — streljamo na ono stran. Stvar je pač nekoliko drugačna.

Mislite si torej zelo strmo, kamenito, z nizkim grmičjem in dračjem poraslo pobočje, kjer imamo nekako na sredi svoja kritja, ki so zelo različna. Večkrat ni nič drugega, kot nizek kamenit zid, seveda, če se sme imenovati zid vrh kamna naložen kamen, tupatam pa so tudi, seveda, kjer je mogoče, v kamenitih tleh izkopane luknje, široke par metrov, zgoraj pokrite z deskami in peskom v vrečah, sprejda pa opremljene s strelnicami in jeklenimi zaščitami. V teh kritjih, ki smo si jih uredili udobno, kolikor se pač da, živimo torej dan in noč. Nekaj metrov pod našimi kritji so potem naše žične pregrade, kakih 30 do 50 korakov pod nami doli pa se nahajajo vzporedno z našimi postojankami sovražnikove postojanke. Obe strani ste si z težavnimi, ponočnimi delom kolikor mogoče zakrivali svoja kritja. Zato se samo slišimo, vidimo se pa ne, in puške kroglice, ki frče od spodaj, frče vedno čez naše glave. Najnevarnejše na vsem je, da postojanke niso v ravni črti, kar je pač nemogoče zaradi talnih razmer, temveč se prilagajajo svetu in

svetlo v vijugasti črti preko pobočja. Tako imamo potem strelske järke, ki so ponekod precej namaknjeni, drugje pa zopet segajo precej globoko v kotline in se potem dogaja, da obe strani večkrat vidite od strani v take dele jarkov in morete tudi streljati od strani.

Kar velja za razmeroma nedolžno pehotno streljanje, velja ravno tako in v še večji meri za artiljerijo, ki strelja na nas odspredaj, z desne, z leve, da, namaknjen dele naše fronte poškrbijo katerikoli celo tudi povprek odzadaj preko pobočja. Ko bi se laška gospoda na oni strani vsaj zadovoljevala, kakor je bilo doslej običajno med olikanimi in omikanimi Evropejci, s tem, da bi obstreljevala pehoto s šrapneli in majhnimi granatami, težke kalibre pa uporabljala proti oklopnim utrdbam in trdnjavam, potem bi še šlo. Toda če pa začenjajo tako-le na posameznika udrihati z 28 in 30 centimetrskega velikani, potem pa je stvar že nekoliko bolj kočljiva, in celo tudi nevarna. Kakor hitro se podnevi pokaže izza kritja tudi le en sam možkar, halo, pa se začenja oni pekleni dirindaj. Potem pa hrešči, tuli, sika in puha ter »rmi in brni od vseh strani, da skale in trske frče okoli tebe kakor za stavo in ti ne kaže drugega, kot da se stisneš v najvarnejši kot, v katkeš glavo med kolena in v čakaš, da pride, kar pride. No, hvala bogu, stvar ni tako huda, kakor bi človek mislil na prvi pogled. Sedaj treščijo na desno, sedaj na levo, potem malo višje, ali pa tudi malo nižje. Tako človek čepi tamkaj ure in ure ter posluša in preudarija, kak kaliber je neki bil tam in kam je treščilo. Mali šrapnel poljskih topov prihrči hitro in — tresk — pa je že razstrel svoj železni in svinčeni blagoslov okoli tebe.

Večja gospoda prihaja seveda bolj počasi, tuleč in brneč, in slišiš že oddaleč, iz katere smeri so se napotili, ter se lahko preudarija, komu neki veljajo: meni ali tebi. Vsak kaliber tudi poje svojo posebno pesem in po tej pesmi jih poznamo prav dobro že oddaleč. Naši fantje so iznašli za vse te ptice posebna imena in pravijo potem: »No, to je le bomboneček«, ali pa: »Aha, šparoveček prihaja!« ali pa tudi: »O, to je pa kovček!« Prihodnjega napovedujejo: »Pozor, omara!« Če je pa stvar že prehlada, pa vam zakriči kdo: »O jej, omibuz je tu!« Prav posebna doklada so pa potem še zračni torpedi in pa tisti velikani, ki jih mečejo minovke in ki jih je čisto lahko videti, kako lete ter potem ob oglašujočem hrču in tršču, vedno tudi razvijajoč strupene pline, razneso vse, kamor zadenejo.

Ko se nato zmračijo in začne nekoliko pojemati ta pekleni dirindaj in končno poneha popolnoma, potem se človek nekoliko oddahne. Seveda je treba nato kar najhitreje zopet popraviti razdejana kritja in vse urediti tako, kakor je bilo poprej. Mirni državljani tam kje v kakem varnem kotičku ob dobro zakurjeni gostilniški ali kavarniški peči pa čita potem v uradnem poročilu generalnega štaba: »Na soški fronti v plavskem odseku samo topovski boji. Da, samo . . . ! Drugače se nam pa godi dobro . . . !«

Človek bi mislil morda, da imamo potem, ko se stemni, mir in da se moremo potem udobno spraviti spat. Seveda! Ponoči se pričneta potem igra s pehoto in to je zopet nekaj drugega; to je zopet druga muzika. Naenkrat, ko je vsepovsod tiho in mirno, se prične v italijanskem strelskem jarku pekleno pokanje, seveda, brez cilja, kar na slepo, in to traja kakih deset minut. Ko so tako brez uspeha posmodili par tisoč patron, se prične tam spodaj med gospodi Lahi krič in vik: »Avanti Savoia! Coraggio! Evviva l'Italia! Avanti Savoia!« In ko so se tako navdušili dovolj, tedaj skočijo izza kritja in jo udere, divje mahajo s puškami, proti nam. Tedaj začenjajo švigati v zrak naše svetilne rakete in naši fantje začno mirno meriti in pokati. Ko jih pade toliko in toliko na oni strani, se začno napadalci ustavljati in končno jo uberejo nazaj za

svoja kritja. »Napad se je izjalovil v našem ognju.«

Da, sedaj pa še nekaj, kako jemo in kako spimo. Menažo nam prinašajo ponoči v strelske järke in sicer v takozvani kuhinjskih zabojih. Precej daleč prinese te zaboje tovorna živina, ki pa seveda ne more v strelske järke. Do tja se mora spraviti menaža po precej težavnih potih v temni noči v naših skledicah. Seveda je potem že stvar precej mrzla. Kava je vedno le še mlačna. Pogreti se pa ne more, ker se ne sme kuriti. Kdor ima samovar, je velik gospod, in kdor ima celo še špirit, je naravnost kralj. No, pa gre tudi drugače. V staro konservno škaflico se napravi z bajonetom par velikih lutenk, potem se nastreže nekoliko stearina s sveče, vmes se vtakne kos volnenega blaga za sten in stvar gori potem kakor v peku. Če pa ni stearina, pa pride prav tudi mast, s katero se mažejo čevlji. Ne morete si misliti, kako imenitno tekne na taki masti skuhan čaj! Drugače pa čez dan jemo kruh, sir, slanino, sardine in se zalivamo s črno kavo.

Kdor bi mi bil pred dvema letoma dejal, da bom kedaj popil na dan in to dan zadnem po cel liter črne kave in zraven pojedel cel krčič komisa, bi bil mislil, da se je možu zmešalo, kakor tudi onemu, če bi mi bil prorokoval tedaj, da se bom kedaj veselil kot neumen, če se bom mogel vleči na lesen pograd, na katerem bo nekoliko sena, in hvalil vse svetnike, če bo ljubi dež tako dober, da bo kapljal skozi streho ravno na noge, ovite v volneno odejo in šotorčino, ne pa tudi kar naravnost na moj nos. Da človek, ki tiči dneve in dneve v strelskem jarku, ne sezuva čevljev in slači plašča itd., je pač umljivo. Stara izkušnja namreč potrjuje dejstvo, da se vse take stvari, če so premočene, najbolje posuše odznotraj. Za pridobitev takega izkustva je tu vedno dovolj priložnosti, kajti zima se ne kaže tu v snegu in mrazu, temveč v neprestanem dežju, ki razmaka ilovico med kamenjem v blato, v katero se človek pogreza do gležnjev. Ker je v sovražnem strelskem dosegu treba hoditi vse drugače kot pa drugje in se vedno mora človek plaziti po vseh štirih, je nekaj čisto navadnega, da ima potem za prst na deščo ilovice po rokah, nogah in po vsej uniformi. Da se človek potem lepo očisti in osuši, ni treba drugega, kot da vzame tovariš bajonet in pobrije ilovico po obleki in sploh povsod, kjer se drži. Tako je potem človek zopet »čist in snažen«, seveda po tistih pojmihi o čistosti in snažnosti, ki so udomačeni v strelskem jarku. Na kak elitni ples bi seveda najbrž ne mogel tak.

Če bi pa mislil kdo, da zaradi takih nevarnosti izgubljam dobro voljo, bi se pač motil. Humorja nam ne manjka vkljub vsemu temu in to tem manj, ker človek sečasoma dobi pravo pravcato »živinsko naravo«, to se pravi, da mu take »malenkosti« ne škodujejo prav nič. V civilu bi bilo treba cel kup zdravnikov, če bi moral biti človek po cel teden premočen od nog do glave; tu pa se niti ne meni za to. Tako je pač to naše življenje.

Balkansko bojišče.

DUNAJ, 27. (Kor.) Uradno se objavlja: 27. decembra 1915, opoldne.

Nobenih posebnih dogodkov. V Bjelopolje je došlo dosedaj kot plen 5.400 ročnih granat.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 27. (Kor.) Veliki glavni stan, 27. decembra 1915.

Nič novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Grška in Italija.

ATENE, 26. (Agence Havas.) Grška je naložila svojemu poslaniku v Rimu, naj stori prijateljski korak pri italijanski vladi, da spozna obseg in namen italijanskih

podjetij pri Valoni. Italijanska vlada je podala najboljša zagotovila in je prosila celotno za sodelovanje Grške, da dobro dokonča pričeto akcijo. Kakor poročajo listi, se nadaljujejo pogajanja med obema vladama. Zedinili da ste se, da se morajo zagotoviti pravice, ki si jih je pridobila Grška do današnjega dne v okolici Valone.

LUGANO, 26. (Kor.) »Tribuna« označuje volitve, ki so se izvedle za grško zbornico v Epiru, za nedovoljeno akcijo, proti kateri je potrebno ugotoviti, da so Argyrokastro, Delvino in drugi kraji neločljiva sestavina južne Albanije, kakor so se določile zanje meje po najslavesnejši od vseh vlasti sankcioniranih sklepov konferenc v Londonu in Florenci. Sedanje evropsko vojno stanje, pravi »Tribuna«, ne razveljavlja londonskih in florentinskih sklepov in atenska vlada bo morala biti tako zmerna, da se nedovoljena izvolitev 16 epirotskih poslancev ne odobri in izpopolni z njih sprejemom v zbornico.

Grški protest proti prekoračenju meje po Bolgarih.

LONDON, 26. (Kor.) »Daily Chronicle« poroča iz Aten: Grška vlada je sestavila nov protest proti prekoračenju grške meje po Bolgarih, da dokaže s tem nepristnost. Na drugi strani je dobila grška vlada od centralnih vlasti primerna zagotovila, da bodo zasedena ozemlja po prenehanju sovražnosti v nezmanjšani obliki izročena zopet nazaj.

Gunaris o svoji politiki.

LONDON, 26. (Kor.) »Daily Chronicle« objavlja razgovor z ministrom Gunarisom, ki je izjavil, da voliči odobravajo njegovo politično stališče. Ententa in centralni vlasti so morali sedaj spoznati, da ima Grška pravico do tega, da ostane nevtralna. Toda nevtralnost ostane v veljavi le toliko časa, dokler ostaneta integriteta in suverenost dežele nedotaknjena. V nasprotnem slučaju bi Grška opustila svoje dosedanje stališče.

Bolgarsko sobranje.

SOFIJA, 27. (Kor.) Sobranje je kralj slovesno otvorilo. Prestolni govor je bil sprejet ob največjem odobravanju.

Kralj Peter v Italiji.

PARIZ, 26. (Kor.) Agence Havas javlja iz Rima: Kralj Peter je prispel iz Valone v Italijo.

Pašič na Cetinju.

RIM, 26. (Kor.) Srbski ministrski predsednik Pašič je prispel iz Skadra na Cetinje, da se imenom srbske vlade pokloni kralju Nikoli povodom njegovega godu.

Rumunska zbornica.

BUKAREŠT, 25. (Kor.) V adrešni debati je povzročil kontragovornik Voriceanu vsled zmešanega razpravljanja o političnih vprašanjih veliko veselost v zbornici. Ko pa je glede kronskega sveta, ki se je vršil preteklo leto, izjavil, da je kralj Karol privolil v nevtralnost le zato, da ohrani gospodstvo dinastije, ga je prekinil Carp z besedami: »Jaz sem bil navzoč pri kronskem svetu. Nič se ni dogodilo, o čemer ste govorili.« Govornik je zahteval, da hoče vedeti, ali je potoval Stere začetkom vojne z dovoljenjem vlade na Sedmograško in trdil, da je notranji minister takrat nasvetoval prebivalstvu v Moldaviji evakuacijo. Notranji minister je zaklical: »To ni res!« Posl. Dan je razpravljal o neuspehu dela opozicije, ki je malo patriotično. Dolžnost dežele je, da se ne da vplivati po tej ali oni simpatiji, ampak da misli na svoje interese. To je prava politika, modra in premišljena. Vse dežele, je rekel govornik, so v teh težavnih časih umevale svojo dolžnost. Stališče opozicije je velika pogreška. S tako agitacijo se nikakor ne sme služiti narodnemu idealu. V velikih trenutkih je treba imeti zaupanje. Opozicija hoče, da stopi Rumunija v akcijo, naj se zgodi kar hoče, če propade tudi država. Predgovornik je bil mnenja, da je bila bit-

ka ob Marni priložnost za nastop Rumunije. Samoposebi ni pomenila bitka ob Marni nič drugega, kakor zadržanje nemške ofenzive v Franciji, nikakor pa ne poraza Nemčije, ki je šele pozneje razvila svojo mogočno ofenzivo proti Rusom. Poglejte torej, da je ista dejstva mogoče opazovati z različni priznami. Druga iluzija je bila nastop Italije. Menili smo, da bodo Italijani vdrlj preko Valone v Srbijo, da napadejo Avstrijo. A to se ni zgodilo. Tudi zadnji moment, napad na Srbijo, je bil torej neutemeljen; kajti če bi Rumunija šla v Banat, bi nas napadla Bolgarska. Mi nismo bili gotovi, da bi nam pomagala Grška. Gospod Moldoveanu je govoril zelo razburjeno o Marošu in Sedmograški. Tudi mi ju ljubimo. Toda če hočemo doseči narodno enotnost, moramo najprej obdržati, kar imamo, a odlošiti držav se ne ustanjavljajo samo na silo.

BUKAREŠT, 25. (Kor.) Senat se je ob protestu pristašev Filipesca odgodil do 29. decembra.

Rusko bojišče.

DUNAJ, 27. (Kor.) Uradno se objavlja: 27. decembra 1915, opoldne.

Položaj je neizpremenjen. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 27. (Kor.) Veliki glavni stan, 27. decembra 1915.

Nič novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 27. (Kor.) Veliki glavni stan, 27. decembra 1915.

Severovzhodno Neuvilla smo zasedli kotlino, ki so jo razstrelili Francozi pred našo postojanko. Sovražna razstrelba na višini Combresa je napravila le nezadostno škodo. Sicer nobenih pomembnih dogodkov. Vrhovno armadno vodstvo.

Potopljani parniki.

KOELN, 26. (Kor.) »Kölnische Zeitung« poroča z nizozemske meje: Iz najboljega vira se poroča, da sta se dne 20. t. m. ponoči pred Boulogne potopila dva angleška transportna parnika.

Govor Lloyd Georgea v Glasgowu.

LONDON, 25. (Kor.) Reuterjev urad poroča: Munijski minister Lloyd George je imel večeraj v Glasgowu pred 3.000 zastopniki strokovnih organizacij in delovodij govor, v katerem je naglašal potrebo po uporabi najvišjih neizvežbanih delavcev. Stavi lahko predloge, od katerih je odvisna ne samo zmaga, ampak tudi rešitev številnih življenj. On nikakor ne more potem parlamenta sporočiti armadi, da so se izučeni delavci branili suspendirati pravila strokovnih organizacij, da rešijo življenja na bojišču. Ne more dalje misliti, da bi bili angleški delavci manj patriotični kakor francoski, katerih patriotizem omogoča Francozi, da se upira strohovitemu stroju, ki je s pomočjo nemških delavcev izvozel veliko zmago nad Rusi. Čas je drag, pomoč nujno potrebna. Lloyd George je nato nadaljeval: V komisiji, ki se je pečala z nastavitvijo neizučeni delavcev poleg izvežbanih, je bilo navzočih tudi sedem zastopnikov strokovnih organizacij. Medklci: Mi ne zapuamo več voditeljem strokovnih organizacij. Ko je govornik naglašal potrebo, da je treba pridobiti še 80.000 neizučeni delavcev za državne munijske tovarne, je bil prekinjen z medklci: Teh ne dobite! Lloyd George je izjavil končno, da v slučaju, ako ljudstvo noče podpirati vladnega programa, ne preostaja drugo, kakor da se pove vojakom, da je nemogoče dobavljati topove, ki bi jih 1. 1916 omogočili zmago, ali pa da se naravnost pove Kaiserju, da ne moremo nadaljevati vojne. Kaiser nas odpravi potem lahko z aneksijo Belgije, s plačilom vojne odškodnine in odstopitvijo ene ali dveh kolonij. Zah-

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francozi spisal Xavier de Montépia

— Pravim, da ta umetnik nima niti belice in da jaz še vedno tičim do vratu v bedi in blatu.

— No, kaj, saj imaš onih sto zlatnikov, ki jih je odrlil miš z banko.

— Da, pa kaj potem?

— Ej, vraga, potem!

XXXIX.

Trije skrivci.

— Nič več, — je odgovoril Leonida čemerno in ježno, — nič več. O, ta prokleta nesreča! Naj bi jo bil rajši dobil na samem, kje v kakem kotu na Montmartru opolnoči ali pa ob eni zjutraj, namesto da sem jo našel v njegovem ateljeju. To bi ne bilo storilo nič.

— Da, vraga! — je dejala Brankadorka z izrazitim vzdihom, — priznati je tre-

ba, da je stvar popolnoma izgubljena za nas.

— Prokleta usoda! — je vzklil Galimand.

Sovodnica je nadaljevala: — Izpodletel nam je res imeniten posel. — Pravcati udarec usode, — je dejal Galimand.

— Vauvau je velikodušen.

— Dokazal je to, ta častivredni mož z banko.

— Bil je znanorec, da popolnoma zateleban v dekletce, — je nadaljevala Brankadorka, — hotel jo je vzeti za svojo ljubimko in jo vzdrževati naravnost kraljevski.

— Strela božja! — je zatulil Leonida, strla mi bosta dušo!

— In, — je nadaljevala sovodnica, — saj pač razumeta, draga moja prijateljica, ker je oženjen in stari oče, bi se lahko ne mogel baviti s punčko, temveč bi bil narečen meni, da jej preskrbim pohištvo, obleke, dragocenosti, in jamčim vama, da bi si bili pri vsem tem mogli precej takih-le lepih bankovčkov po tisoč frankov odščitniti za nas tri.

Leonida ni rekel nič, temveč se je parkrat strahovito udaril s pestjo po čelu ter se pograbil nato za svojo dolgo brado, kot da si jo je hotel izrjaviti.

Dostaviti pa moramo takoj in izjaviti prav posebej, da bi re bil izvedel tega namena, če bi ga tudi imel.

— Neglede na to, — je končala Brankadorka, — da dekletce ni polnoletno in bi se bil Leonida od časa do časa začel kazati nekoliko nezadovoljen in pričel kazati zobe ter bi bili tudi tako lahko kovali lepe dobike zase.

— Je pač nesreča, je pač velika nesreča! — je vzdihoval Galimand klavirno; — našli smo kokoš z zlatimi jajci, pravo kokoš z zlatimi jajci.

— Tako je! — je tulil Leonida, razmen do skrajnosti; — kakor garjev pes bom moral sedaj poginiti lakote na cesti, ali pa delati kot izvoščkov konj, ker se je tak-le mlečnozobec s štirimi vinarji zaljublil v mojo hčer. Ha, ali je to prav? Da ali ne?

— Imam dobro misel? — je vzklil naenkrat Galimand.

— Dobro misel imate? — je vprašala Brankadorka.

— In sicer imenitno!

— Da jo čujem.

— Ta človek nam grozi, kaj ne?

— Da.

— No, torej, pa mu zagrozimo še mi.

— S čim?

— S tožbo! Dekle je nedoletno in mora priti v varstvo.

Brankadorka je zmajala z glavo, češ, da se ne strinja.

— Pa vendar, — je odgovoril Galimand, — mislim, da bi šlo prav dobro.

— O ne, ne gre! — je odgovoril Leonida zelo pobito.

— Zakaj ne?

— Iz dveh vzrokov.

— Kakšnih vzrokov?

— Prvi je . . . toda prvega mi vama ni treba pripovedovati.

— Torej drugi?

— Drugi, da, drugi je še hušji; vražji vzrok je to!

— No?

— No, drugi vzrok je, da imam do Le-

ontine prav tako malo pravice, kot pa tu Galimand.

Galimand in Brankadorka sta začudeno vzklilkla.

— Kaj? Kaj? — je zaklical Pamelin oče, — ali Leontina ni tvoja hči?

— Ne.

— Kaj nama poješ tu?

— Resnico, vrag te vzemi!

— Pojdi, pojdi vendar!

teval — bo tudi gotovo, da preneha angleško gosposdvo na morju. Potem bi bila Velika Britanija ravnotako predana na milost pruskemu despotizmu kakor Belgija.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 26. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Voljaki selja Senušijev nadaljujejo z uspehom v več kolonah napade v Egiptu proti Angležem. Angleži so popolnoma izrazili ozemlje pri Sivahu. Ob morskem obrežju prodirajoča kolona je zasedla kraj Matruh, 240 km vzhodno Soluma. Tekom boja je bil ubit poveljnik v Matruhu in 300 angleških vojakov. Ostalek je pobegnil v vzhodni smeri. Muselmanski vojniki so odvzeli Angležem v Solumu in Matruhu dva poljska topova, množino artiljerijske municije, 10 avtomobilov, med njimi 3 oklopne in množino vojnega materijala. — V noči od 24. na 25. t. m. je prisilila naša artiljerija torpedovke, ki je obstreljevala izkrcevališče pri Ari Buru, da se je oddaljila. Sedil Bahr: Sovražnik je zmetal znatno množino bomb in torpedov. Naša artiljerija je razrušila par sovražnih postojank za metanje bomb in napravila v prvi in drugi črti sovražnih strelskih jarkov znatno škodo. Križarka, ki je ponovno obstreljevala Alci Tene in okolice, je bila streljati zadeta. Naše pomorske ožinske baterije so obstreljevali uspešno izkrcevališče pri Sedil Bahr. Zbirališča pri zalivu Morto, sovražne strelske jarkove v bližini potoka Kereviza, rezervno kolono zapadno Eski Hissarika in eno havbično baterijo. Povzročena je bila tamkaj znatna škoda. V zalivu Morto ste bili potopljeni dve oklopni šalupi. Dne 25. decembra je izvršilo eno naših povodnih letal uspešno požigovalno poletje nad Tenedom, otokom Mavro in sovražnimi postojankami pri Sedil Bahr. Južno Sedil Baha je bila ena torpedovka zadeta z bombo. Z ostalih bojišč nič važnega.

Slovesna izročitev zastav novo ustanovljenim turškim divizijam.

CARIGRAD, 26. (Kor.) Cesarški dekret sultana odreja danes izročitev zastav brigadam pred kratkim ustanovljenih divizij, ki so oborožene z ruskimi puškami.

CARIGRAD, 26. (Kor.) V okolici Carigrada se nahaja 12 brigad, ki jim je sultan danes slovesno izročil zastave.

Demisija perzijskega kabineta.

TEHERAN, 26. (Kor.) Reuterjev urad poroča: Kabinet je odstopil. Šah je imenoval princa Fermana Fermo za ministrskega predsednika. Reuterjev urad smatra to za veliko diplomatično zmago alirancev.

Ponesrečen parnik.

YMUIDEN, 26. (Kor.) Ribiški parnik „Zaamstroom 3“, je izkrcal v Ymuidnu 12 moč posadke švedskega parnika „Expore“, ki se je v koksom na krovu, na potu iz Delfzela v Gottenburg, v Severnem morju ponesrečil.

Položaj.

27. decembra.

Izmed dogodkov minulega tedna je za beležiti enega, ki sicer ni v zvezi z dogodki na bojiščih samih, ki se pa vendar kaže v njem delovanje vojne, politično in strankarsko življenje. Nemškemu državnemu zboru je bila predložena predloga o novem desetmilijardskem kreditu. Dogodek, ki nam je v mislih, je ta, da se je ob glasovanju o tem veleaktualnem vprašanju mogoča socijalno-demokratska skupina v nemškem državnem zboru razcepila v večino in manjšino, vkljub napornim prizadevanjem, da bi se navzkrižno v mnenjih poravnalo. Večina je sledila ukrepu oficijelnega vodstva ter je glasovala za rečni kredit, manjšina pa proti. Večina in manjšina ste na razpravi obrazložili in utemeljili svoje stališče. Govornik večine se je skliceval na to, da vodilni možje četverosporazuma odklanjajo vsako misel na mir, dokler ni Nemčija porušena. Vzpričo tega dejstva da je vsemu narodu nemškemu dolžnost, da ohrani trdno sklenjeno svojo obrambo in da dovoli vsa sredstva v ta namen. Tej govornikovi manifestaciji se je pridružil protest proti vsem osvojevalnim načrtom, ki bi šli za zatrtje drugih narodov, ker bi se s tem narodna moč in edinstvo nemške države, kakor tudi nje prizadevanja na zunaj trajno oškodovale in bi se položila kal za nove vojne. Govornik je apeliral na vladu, naj porabi vsako možnost za mirovno pogajanja, „ker je Nemčija že po svoji moči zavarovana proti vsakemu krivemu tolačenju nje pripravljenosti za mir.“

Tako je govornik obrazložil stališče večine v socijalno-demokratski skupini. Govornik manjšine pa je še ostreje odklanjal vse osvojevalne načrte, izjavil pa se je za to, da Nemčija napravi prvi korak do mira. Doslédno temu stališču je govornik izjavil, da manjšina ne more glasovati za novi desetmilijardski kredit.

V čem obstoji torej diferencja, ki je ob tem važnem vprašanju dovela do razcepjenosti socijalno-demokratske državnozbornske skupine. V želji po miru — torej po miru — se obe stališči pravzaprav križeta. Razlika je pa v nazoru o potebi, po katerih naj bi se dosegel zaželeni cilj. Večina je menila, da kreditov — sredstev za nadaljnje vjevanje — ni smeti odrekati, ker bi inozemstvo tolačilo to kot utrujenje in bi dobili sovražniki novo izpodbudo. A s tem da bi socijalnodemokratska stranka sama pripomogla k temu, česar noče, kar se protivi njenim načelom: k podaljšanju vojne.

Ta dogodek v nemški socijalni demokraciji je velike važnosti za to, ker kaže,

kako silno in preobrazovalno deluje vojna, da se niti tako trdno organizirana in ortodoksna stranka, kakršna je socijalna demokracija, ne more odtežati učinkovanju vojne. Ta stranka, taka sovražnica ne le militarizma, ampak vsakega nacionalizma in pojma domovine, je sprejela princip brambе nemške države in nemškega naroda z — orožjem, brez ozira na dejstvo, da je socijalna demokracija velikega dela Evrope v boju proti Nemčiji! Ta pojav ne more ostati brez posledic tudi za uveljavljanje stranke po vojni. In če je tako v Nemčiji, v tej klasični deželi mednarodnega socijalnega demokratizma, potem si res ne moremo misliti, kako naj se socijalna demokracija izogne evoluciji pri nas, kjer ta stranka ni tako močna kakor v Nemčiji, kjer pa je vsled nerešenega narodnega boja nacionalni moment tem živejši komponent političnega življenja v državi! Z drugo besedo: mi si ne moremo misliti, kako naj se naša socijalna demokracija izogne po vojni izzzvani potrebi revizije stališča napram narodni ideji!!

Glede položaja na bojiščih je zanimiv razgovor, ki ga je imel francoski generalissimus z različnimi državniki v Parizu. Glasom poročila v berlinskem „Lokal-anzeigerju“ se je Joffre izjavil takole: S položajem na zapadnem bojišču je zadovoljen, četudi so se njegove nade znatno zmanjšale, da od francosko-angleške ofenzive ne pričakuje več odločilnih uspehov. Ofenziva da bi zahtevala sedaj ogromnih žrtve, preden bi se predrla prva in druga nemška linija, a potem bi šele sledil krvav boj za osvobodjenje Belgije.

Glede balkanske vojne je menil Joffre, da je Srbija izgubljena, radi česar naj bi se Francozi umaknili od tam in vse podjetje naj bi se opustilo. Ministrski predsednik Briand da je protestoval proti temu radi ugleda Francoske, na kar da je Joffre privolil v nadaljevanje pod pogojem, da zavezniki koncentrirajo v Solunu najmanj pol milijona vojakov, kar se mu je tudi obljubilo. Vidimo torej, da se stališči Joffra in Cadorné napram balkanskemu podjetju križeta. Pa ne le zato, ker nimata zaupanja v to podjetje, ampak še iz drugega bližjega in lahko umljivega razloga: boj na lastni zemlji je trd, nade do uspeha niso velike in zato si želita vsakega moža v domači fronti.

Iz Romunske in Grške imamo pred sabo različne vesti, ki pa nimajo znamke avtentičnosti. Nekateri trdijo, da je razmerje toliko Grške kolikor Romunske napram četverosporazumu postalo napeto. Zlasti grški ministrski predsednik da rekrutira, da četverosporazum postopa z Grško tako kakor s kako premagano deželo. E-dino njegovo stremljenje da gre za tem, da vsaj Bolgarji ne prodró na grška tla. „Grška vlada je šla — tako je naglašal Skuludis — do skrajne meje prijateljstva, ki se je še dalo združiti z nevtralnostjo, vzlic temu pa je prišel k meni eden poslaničkov četvernega sporazuma ter mi je izjavil z nesramnimi besedami, da je grška vlada prelomila obljubo, ki jo je dal naš kralj.“

Božični prazniki so ostavili isto nejasnost položaja, ki je poprej delala skrb vseh Evrope.

Izjave grškega ministrskega predsednika o ententi.

Iz Rotterdama poročajo „Berliner Tagblattu“: Dopisnik „Daily Chronicle“, Donohoe, se je razgovarjal z grškim ministrskim predsednikom Skuludisem in ministrski predsednik se je v tem razgovoru zelo bridko pritoževal proti ententi. Skuludis je dejal: „Če se Grška sedaj ne bori z vsem srcem na vaši strani, je to pripisati dejstvu, da vaši državniki in diplomati — govorim v splošnem o četverozavezi — niso izpolnili svojih dolžnosti napram različnim deželam in v prvi vrsti ne proti Grški. Namesto koncesij Grški so zahtevali od Grške žrtve v prid Bolgarski. Želeli so pomoči ob Dardanelah, toda odločno se je povedalo Grški, da ne sme žnjimi v Carigradu. Grška pa ima svoje lastne aspiracije na vzhodu.“

Ko se je pričela ekspedicija proti Dardanelam, smo svarili pred težavami in nevarnostmi ter smo poudarjali izrecno, da se ekspedicija po ententnih načrtih najbrž ne posreči. Zadnji čas so ravnali z nami kot s premaganim narodom. Razdražili so nas skoraj do sovražnosti proti četverozavezi.

Kar se tiče Soluma, smo šli do najskaupnejše meje prijateljstva, ki se da združiti z nevtralnostjo. Pred kratkim je prišel eden ententnih poslanikov k meni in mi je rekel na nesramen način, da je kraljeva vlada prekršila svojo obljubo. To ni bilo res. Občutil sem njegove besede kot žalitev, sem mu povedal to in sem mu vrnil nazaj njegov pismeni protest. Moje ogorčenje je šlo tako daleč, da sem oficijelno stopil v stik z Greyem in Briandom ter jim v nediplomatskih besedah sporočil svoje mnenje o protestu.

Sedaj pa stojimo pred še strahovitejšim vprašanjem: Kako naj preprečimo, da se naša dežela ne preplavi s krvjo? Ena stranka je že tu, druga pa ji bo sledila kmalu. Nemci in Avstrijci morejo vsak trenutek vdreti v našo deželo. Če se stvar vzame natančno, so popolnoma upravičeni v to, ker se je dovolilo isto tudi ententi. Privesti morejo s seboj tudi svoje

zaveznike, Bolgarje. Kaj moremo storiti mi? Vidim, da pride tako daleč, da Grško opustoši kruta vojna, ker je ententa delala velike diplomatske in vojaške napake.“ Skuludis je dejal še, da namerava zaradi volitev odstopiti kot ministrski predsednik. Ko se sestane zbornica, da vloži prošnjo za odstop kot ministrski predsednik. Novi kabinet najbrž sestavi Gumaris. (Pripr. uredništva. — To izjavo smo sicer v skrajšani obliki že priobčili v božični številki; zaradi važnosti jo sedaj priobčujemo v celoti.)

Aprovizorijske stvari.

Razdeljevanje olja.

Izkaznice za olje, ki se bodo razdeljevale od 27. decembra 1915. do 2. januarja 1916. v običajnem razmerju, bodo veljale za dva tedna. Olje se bo prodajalo od 29. decembra 1915. do 9. januarja 1916. — Za navadno olje bo komisija še lahko podprala ceno K 4 za liter, dočim se je morala cena finemu olju povišati od K 5 na K 6 za liter. Fino olje se bo prodajalo samo v naslednjih treh prodalnicah: Cappellani, ulica Torrente 31, Gortani, ulica delle Poste 8 in Olivo R., ulica Sania 16.

Domuča vest.

Odlikovanje. V Trstu dobro znani zdravnik in sedaj c. in kr. polkovni zdravnik, g. dr. Nedjeljko Tecilazić, je bil odlikovan z zlatim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne svetinje. Čestitamo!

Zgled, vreden posnemanja. Urad za vojno pomoč ministrstva za notanje stvari nam je sporočil, da mu je prišel od okrajnega urada Bijeljina v Bosni dopis, ki začneja tako: „Da z ene strani koristim trojici uradov za vojno oskrbo, ki jim prilagam čist dohodek iz prodaje slik Njegovega Velikanstva, in da z druge strani te oficijelne slike, ki poleg tega tvorijo najlepši in najvrednejši spomin na to vo — popolnoma izkoristim v domovinskem smislu, sem se potrudil, da v tem ob meji Srbije ležečem kraju, ki ga po dveh tretjinah obkrojujejo Srbi, prodam toliko teh slik, da bo vsaka boljša hiša imela svojo, pri čemer so se enakomerno obdaria mesta in dežela, vsa veroizpovedanja in vse občine.“ Okrajni urad je naročil na to 710 slik v okvirju po 25 in 20 kron v skupnem znesku K 15.260. To vro delovanje okrajnega predstojnika pl. Benko je vredno vsakega priznanja in posnemanja.

Uvoz kave. Tiskovni oddelek ministrskega predsedstva nam javlja: Nadvezoč na akcijo, izvedeno v novembru, s katero se je prebivalstvu Trsta dovela valorizacijska kava po ugodnih cenah, je vlada — vprištežajo veliki pomen, ki ga ima ta konsumni artikel zlasti za delavne sloje — zopet nakupila večjo množino kave ob ugodnih pogojih, uporabiš vnovi: zveze, ki so jej na razpolago. Nakupljena množina, ki se že vsa nahaja v tuzemstvu in šteje 130.000 vreč (okolo 78.000 kvintalov, se bo mogla v kratkem prodajati znatno ceneje, nego so sedaj cene v nevtralnem inozemstvu in v tuzemstvu.

Izkopavanje vojaških mrličev. Prejeli smo uradno: Armadnemu vrhovnemu poveljstvu prihaja veliko prošnji, v katerih se večkrat že kmalu po prošnji za izkopavanje mrličev prosi za pospešitev rešitve takih prošnji ali pa se vprašuje za pojasnila, ali in kdaj se sme pričakovati ugodne rešitve. Dogajajo se celo večkrat tudi slučaj, da prihajajo celo brzogovna vprašanja, še preden je dospela prošnja izkopanja vrhovnemu armadnemu poveljstvu. Ker vse take prošnje, ki gredo za pospešitvijo prošnji za izkopanje, tvore težko in zaradi naloga, ki ga imajo vojaška poveljstva, naj kolikor mogoče hitro rešujejo take vloge, tudi nepotrebno obremenitev onih organov, ki so na razpolago za stvari, ki se tičejo izkopavanja mrličev, je vrhovno armadno poveljstvo v interesu nemotene in pravičnega reševanja prošnji smatralo za potrebno odredbo, da se take vloge za pospeševanje prošnji za izkopavanje ne odpošiljajo več poveljstvom pri armadi na bojišču. Ozirajo se je treba na to, da so poizvedovanja, in dopisovanja, ki so potrebna pred rešitvijo takih prošnji, večkrat zelo obsežna in zahtevajo veliko časa. Da pa bodo stranke vendar zagotovljene, da so njihove prošnje dospole na pristojno mesto, je vrhovno armadno poveljstvo zastavilo poveljstvom pri armadi na bojišču, da mora sprejem prošnje nemudoma potrditi strankam potom uradne vojnopostne dopisnice in to obvestiti tudi za beležiti na dotični vlogi.

Vesele praznike in srečno novo leto voščijo svojim domačim, prijateljem in znancem ter vsemu slovenskemu Trstu: topničar Alojz Trampuž iz Dan, nadtopničar Fran Fabjan, Gradnje — Avber, četovodja Alojz Mahne, Povir, topničar Josip Ravbar, Vrhovlje; vsi v Meljnah pri Ercegovnem v Dalmaciji.

Enako iz Boke Kotorske: Božič Dragotin, Con Matija od Sv. Ivana — Vrdele, Sahar Alojz, Katinara, Julij Gruden, Sv. Križ, Ugo Pittacco, Ermenegildo Vergnassi, iz Trsta, Andrej Rizzotti, Ivan Benčić, Fran Magis iz Istre.

Pozdravi slovenskih vojakov. Povodom božičnih praznikov oziroma za novo leto so poslali pozdrave: Primorski Slovenci z bojišča, delavski oddelek št. vojna pošta 608: Ivan Treven, Ivan Kjuder, Iv. Družina, Karol Metilka, Josip Lakota, Karol Morel, Anton Zlobec, Fran Vrabec, Fr. Branković, Miha Bambič, Anton Hvala, Fran Hvala, Miha Laharnar. Od črnogorske meje „Feldgrauer“ Zlatoslav Planinc in Dragotin Zabar, davčni praktikant iz Novega mesta.

V imenu Slovencev in Dalmatincev stotnije vojna pošta 58, sporočajo, da so v polnem zdravju in nemajnega srca: Josip Ivancič.

Z južnega bojišča: Ignac Breznikar, Kolbilica, Ignac Marin, Ivan Černiv, Leopold Senica, Bock, Laurence, Koderman, Svetko Smarda, Breclj, Anton Cesar.

Od nekje med Seretom in Dnjestrom vsem zavednim Slovanom Trsta in okolice: Ignac Stupar in Fran Pirjevec, računska podčastnik, Fran Kragelj, dobrovoljec, Franc Babič, Josip Ukmar, Fran Ogrin, Ivan Gerdol, Karl Kodelja, Josip Cerkevnik, Avgust Žerjal.

Z južnega bojišča: Ivan Kovič, Ivan Stopar, Friderik Maras, Alojzij Brezigar, Fr. Sušmelj, Josip Strajn, Anton Okretič, Alojz Pugelj, Fran Švab.

Iz Celja: Anton Renčelj iz Tomaja, Avgust Sarcin iz Škedinja in Vinko Makovec iz Skrbine, vsi pri ogrskem topništvu.

Privatni paketi k vojnopoštnim uradom 189, 19/II in 22/II so sedaj dopušteni.

Nezgoda na delu. 33letni voznik Rudolf Ceral, ki stanuje pri Sv. Ivanu v hiši št. 1036, se je večeraj popoldne ob dveh na delu pobil do krvi nad desnim očesom. Moral je na zdravniško postajo, da mu je tam službojuči zdravnik podelil slučajno primerno pomoč.

Nesreča. Predsnočnim se je 64letni poljedelec Anton Gerdol, ki stanuje v hiši št. 504 pri Sv. Mariji Magdaleni spodnji, vračal pozno domov in padel v občestni jarek in se precej težko pobil nad levim ušesom. — Večeraj jutraj je šel na zdravniško postajo, kjer mu je zdravnik podelil potrebno pomoč.

Zamišljen dečko mora biti 14letni mironičarski vajenec Marij Cudič, ki stanuje v hiši št. 326 pri Sv. Mariji Magdaleni spodnji. Da pa mora biti jako zamišljen, je soditi iz dejstva, da je večeraj dopoldne ob enajstih, torej pri belem dnevu, idoč po cesti, zadel s celom v oje nekake voza ter si s tem povzročil široko rano na čelu. Na zdravniški postaji, kamor je šel Cudič prosit pomoči, mu je moral zdravnik zašiti rano s tremi šivi.

Oparil se je. Večeraj dopoldne ob polidvanajstih je 5letni Marij Lucini, ki stanuje v ulici della Guardia št. 11, prevrnil doma lonec vrele vode, katerega je je oparila po desni nogi. Mati ga je morala spremiti na zdravniško postajo, kjer mu je zdravnik podelil najnujnejšo pomoč.

Umrli so:

Prijavljeni dne 27. t. m. na mestnem fizikatu: Uršič Josip, 71 let, ul. dei Giuliana št. 10; Trampus Vilijelmina, 4 dni, ul. A. Manuzio št. 10; Camella Marija, 82 let, ul. Michelangelo Buonarroti št. 25; Preic Milan, 5 let, ul. A. Menacici 4; Škabar Stefan, 6 me-ecov, Barkovlje št. 832; Goršč Marija, 52 let.

V mestni bolnišnici dne 24. t. m.: Zaplonik Ivan 6 dni; Luca Alojzij, 11 let; Zucca Svetko, 43 let; Kovčević Marija, 37 let; Ojsumi Marija, 51 let; Vasković Karolina, 82 let; Kijun Ivan, 50 let; Nardin Jijomira, 3 let.

V mestni bolnišnici dne 25. t. m.: Širok Josip, 37 let; Krasovec Medea, 3 leta; Demarck Evira, 39 let; Ascher Jona, 69 let; Rados Marko, 75 let; Gasperini Josip, poldrugo leto; Ščulac Marcela, poltrito leto.

V mestni bolnišnici dne 26. t. m.: Zannolo Gerardo, 4 mesece; Pleser Ljudmila, 34 let; Furi Anton, 71 let; Kerschner Ivan, 77 let; Peinich Peter, 51 let.

Darovi.

Vstopnino so preplačali dne 26. t. m.: ga. A. Uršič 1 K, ga. Tavcar 4 K, ga. Petelin 2 K, ga. K. 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Za božično CMD v Rojano so nadalje darovali na polo gospe Grizno: K 5 Bohinec; po 2 K: Mazi, Pegan; po 1 K: Krazanja Matilda, Tomšič Anon, Ffwk Vasič, ker je g. Grzin, sitna, Lavrenčič, Vlado, Lebau; K 120: otoka Marija; 54 vin; N. 8 res. — Na Miklavževem večeru nabralo K 4350 G. Ljudvik Modic poslal iz ule na polo g. Grzino: K 15. (Bog ga živi). Gospica Ema Klavara darovala otroško suknjico in čepico. — Iskrena hvala vsem blagim darovalcem in darovalkam!

O priliki božičnice pri Sv. Ivanu so darovali ozi. preplačali g. Stergar K 460; ga. Milč K 3; Ličen K 2; Badalič K 160; Kokalj K 120; Vrtovce, Sabudin, Bartol po 1 K; ga. Gradisar 80 v; Schmidt, Gerbec, Šeban 60 vin; trgovce Hinko S. hmidt 80 kg jabolk. Srečna hvala vsem! — G. Stergar je poslal lepo zbirko znank (pomotoma zaostalo).

Darovi, došli čes komisariju. V počastitev spomina inž. Gvidona Spongia družina Karl Martinolič K 20 za ubozne begunce in družina Stefan V. Novak K 20 v korist ubožnim trž. in družinam; Werner, Greta, Ketty in Oskar pl. Echer K 50 za vojake na bojišču; Henrik Margolič K 40 za vojake na bojišču in K 20 za avstrijski Rdeči križ; ravnotežno mesto deželne ljudske in meštanske šole „Cesarice Elizabete“ K 50 kot čisti dohodek loterije meš. učiteljskim osebam in učenkami imenovane šole; za božične darove vojakom na bojišču; učenci in učenke I. mestne ljudske šole v ulici dell Istria K 731 za avstrijski Rdeči križ; solska mladost mestne ljudske šole pri Sv. Vidu 1 marko in K 725 za Rdeči križ in 1 marko in 725 za vdovinski in sirotinski sklad; učenci italijanske meštne šole na Vrdeci K 422 za vdovinski in sirotinski sklad; solski vodja Emil Pakič meš. božičnih in novoletnih voščil K 10 v isti namen; odv. Rihard Tevini v počastitev spomina Edvarda Janciča K 20 za vojake, oslepele v vojni; inž. Marko M. Martinolič iz Malega Loka K 200 za božične darove vojakom na bojišču; Viktor Bartoli (sedaj na Dunaju) K 50 za tržniške invalide vojake; tržaska rizarna K 150 v sledečo

svrhe: K 50 za javne dobrodelne namene, K 50 za zdravniško postajo, K 25 za „Providenz“ in K 25 za društvo Sv. Vincenca de Paoli; Alojz Schramek K 10 za zdravniško postajo in K 10 za avstrijski Rdeči križ; baron Rihard pl. Albori v počastitev spomina Ane Moscheni K 30 za okrepčevalnico na Krasu; Vid Rastelli povodom smrti matere dr. Alberta Moschenija K 60 in sicer K 25 za Rdeči križ in K 25 za tržaske ubožce.

Poziv za novoletna voščila! Prosimo vse naše cenj. inserente, naročnike, čitatelje in sploh vse one osebe, ki želijo uvrstiti v našem listu novoletno voščilo za dan novega leta, naj se pravočasno javijo podpisane, ker prekasne naročbe. ne bomo sprejemali, ako ne bomo imeli prostora v listu.

Inseratni oddelek „Edinosti“.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI
se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede so računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Naznanilo preselitve! Tvrška z manufakturnim blagom IVANČIČ & KURINČIČ v Gorici se je preselila začasno v Dornberga št. 146 (prej trgovina Andrej Pahor). Priporoča se cenj. odjemalcem vlpavske doline. 634

Močno kuvo se napravi samo z specializirano „AMERINO“. Gospodinja pokušnja lahko to kavo pri tvrdki „AXA“ d. z. o. z., ul. Miramar št. 13 (skladišče). 1/2 kg pristnega „AMERINO“ K 135.

Umivalnik, lep chiffonier z ogledalom, omara z šestimi predali, pohištvo za dvorano, ogledala, svetiljka na petrolej, lončevine, ogrinjala, preproga, suknja, debele a. svilnate bluze, prodaja se. — Rapicco št. 5, vratar. 633

Meblirana soba se odda (K 24) pošteni gospod. dčnl. ul. Commercial 9, III. nad. levo. 517

Umetni zobje
z in brez čeljusti, zlate krone in obročki
VILJEM TUSCHER
konces. zobotehnik
TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.
Ordinira od 9 jutraj do 6 zvečer.

Umetno-fotografični atelje
Trst, ulica del Rivo št. 52 (prilijice) Trst

Izvršuje vsako fotografično delo kakor tudi razglede, posnetke notranjost lokalov, porcelanastu plošče za vsakovrst. spomenike. POSEBNOSTI: POVEČANJE in VSAKE FOTOGRAFIJE in Radi udobnosti gosp. naročnik kov sprejema naročil in jih izvršuje na domu, ev. tudi zunaj mesta po najzmernejši cenah.

Trst, ul. del Rivo št. 42

Emilia Ceregato
Trst Campo S. Giacomo 2
Priporoča cenjen. občinstvu svojo trgovino pisarniških in šolskih potrebščin

Prodaja razglednic in igrač vseh vrst, Prodajalo se tudi molitveniki v slov. jeziku.

ZOBOZDRAVNIK
Dr. J. Čermák
se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste. Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje. UMETNI ZOBJE.

VELIKE ZALOGE OBLEK
IGNAZIO STEINER - Trst, Corso št. 1-4

Obleke - Suknje - Kožuhovine
Obleke za ženske in deklice
VOJAŠKE UNIFORME
LASTNA KROJAČNICA z BLAGOM.

K že velikim zalogam tukajšnje tvrdke so se pridružile še zaloge goriške tvrdke, tako da moremo kljub pomanjkanju in znatnim poviškom blaga, vsekoli vzdržati navadne ter izplačljive cene in da razpolagamo z bogato izbero.